

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

Prova dels llibres dels banquers.- Prova pericial. - Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La societat BANC INTERNACIONAL d'ANDORRA SA va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra el Sr. Joan B.V., en reclamació de la quantitat de 435.042,05 €, més l'interès fixat per l'Agrupació de Banquers i Bancs d'Andorra, en concepte de ròssec deutor de compte corrent.

II.- El Sr. Joan B.V. es va oposar a la demanda de l'agent, negant la veracitat del deute que se li imputa.

III.- Per sentència de data 15 d'octubre del 2003, l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, va estimar íntegrament la demanda de la part actora i va condemnar el Sr. Joan B.V. a pagar a l'entitat bancària BANC INTERNACIONAL d'ANDORRA SA, la quantitat de 435.042,05 €, incrementada dels interessos fixats en funció de les condicions i tarifes establertes per l'Agrupació de Banquers i Bancs andorrans, imposant al demandat les costes processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució, el Sr. Joan B.V. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Per contracte de data 24 de maig de 1991, el Sr. Joan B.V. va obrir prop de l'entitat bancària BANC INTERNACIONAL d'ANDORRA SA, un compte corrent núm. 07.15.074142. El dia 31 d'octubre del 2000, el dit compte

presentava un deute a favor del Banc d'un import de 434.042,05 €.

II.- La qüestió cabdal que s'ha de resoldre en tràmit d'apel·lació, és la de la valoració de les proves practicades i més concretament dels peritatges cal·ligrafics que obren en autes, atès que el Sr. Joan B.V. pretén que les lletres i signatures que apareixen en els documents aportats per l'adversa, no són pròpies, ni han estat realitzades per ell mateix.

III.- Consten en autes, 3 informes pericials, amb conclusions diferents. El primer, de la Sra. Eva M.P., que conclou que tots els documents dubtosos examinats, no han estat efectuats pel Sr. Joan B.V.; el segon, del Sr. Juan C.L., que conclou que només la firma aposada en un document dubtós és del Sr. Joan B.V.; i el tercer, del Sr. Joan Francesc O.C., que conclou que tots els documents dubtosos són autèntics i corresponen al puny i lletra del Sr. Joan B.V.. Dit això s'ha de posar de relleu que el segon perit, anomenat per la part defenent, considera que el document dubtós nº 6, és a dir l'albarà núm. 74 142, sí que és del puny i lletra del Sr. Joan B.V., contràriament al que afirma el primer perit. També s'ha de considerar com autèntic, el contracte d'obertura de compte corrent, com ho ha reconegut el Sr. Joan B.V. en el seu escrit de contesta a la demanda. És fefaent que els perits a instància de la part defenent, han estudiat tots els documents en fotocòpia i sobre tot, que ambdós han conclou que les lletres i firma que apareixen en el contracte de compte corrent no eren del Sr. Joan B.V., quan ell mateix reconeix al contrari, desvirtuant-se la força probatòria dels informes pericials corresponents, que s'han equivocat, al menys una vegada sobre un punt important del peritatge i afecten la confiança que pot atribuir-los-hi el Tribunal.

IV.- Ara bé, partint de l'autenticitat de l'albarà núm. 74 142, declarat com a tal pels perits Juan C.L. i Joan Francesc O.C., i del contracte de compte corrent, reconegut pel recurrent, es pot concloure, sense ésser un especialista en cal·ligrafia, que la menció "*set quatre u quatre dos*" aposada en el tercer document dubtós, presenta una total similitud amb la mateixa menció escrita al final del contracte de compte corrent, el que és suficient per declarar d'acord amb el treball particularment minuciós i convencent del perit Joan Francesc O.C., que dit document és fidedigne.

V.- Pel que fa a la validesa de la certificació bancària aportada en autes per la part actora per fonamentar la seva demanda, és de jurisprudència ben establerta pels Tribunals Andorrans, que els llibres dels banquers gaudeixen d'una presumpció de veracitat i s'han de

considerar com una prova suficient mentre no s'acrediti res al contrari.

VI.- Per conseqüent s'ha de confirmar la sentència impugnada en tots els seus extrems.

VII.- La desestimació del recurs imposa de condemnar la part que recorre al pagament de les costes processals de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Joan B.V.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 15 d'octubre del 2003, en totes les seves disposicions; **condemnar** el Sr. Joan B.V. al pagament de les despeses judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.